

POZDRAVLJENI UČENCI 4. A!

Danes se bomo prvič pogovarjali vsi naenkrat. Pogovor bomo pričeli ob **11.30**.

Se vidimo in slišimo kmalu,

vaša učiteljica Mihaela

Delovno gradivo za ponedeljek, 20. 4. 2020.

oddelčna skupnost	Video klepet (razrednikova ura)
matematika	Merjenje mase, pretvarjanje enot
slovenščina	Preverjanje znanja (besede po pomenu)
šport	Glej navodilo učiteljice Damjane
DOMAČE BRANJE	12. del

ODDELČNA SKUPNOST

Danes se bomo prvič pogovarjali vsi naenkrat. S pogovorom bomo pričeli ob **11.30**. Najprej se bomo malce pogovorili o načinu šolanja na domu, nato pa bo video pogovor namenjen pouku matematike.

Vaša naloga je, da do 11.30 **že prepišete snov v zvezek za matematiko**, da boste lahko sledili moji razlagi. Seveda pa bomo ponedeljkovo uro matematike začeli tako, kot smo to počeli v šoli. S hitro poštevanke torej.

MATEMATIKA Merjenje mase PRETVARJANJE, SPREMINJANJE

Snov prepišite (prilepite) v zvezek. Primerov ne rešujete sami. Reševali jih bomo »skupaj« preko video klica.

Kako pretvarjamo večimenske količine v enoimenske?

$$5 \text{ dag } 8 \text{ g} = 50 \text{ g} + 8 \text{ g} = 58 \text{ g}$$

vem, da je 1 dag = 10 g, torej je
5 dag = 50 g

dodam še grame

VAJA: Spremeni v zahtevano mersko enoto.

$4 \text{ dag } 8 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$

$6 \text{ dag } 3 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$

$3 \text{ dag } 5 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$

$7 \text{ dag } 2 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$

$8 \text{ dag } 6 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$

$2 \text{ dag } 7 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$

ZAPISA V OKVIRČKU NE PREPISUJTE, SAMO PREBERITE!

Sedaj pa poskusimo spreminjati kilograme in dekagrame v enoimensko enoto. Spreminjali bomo v najmanjšo med njima – to je dag.

Kaj moramo vedeti? Vedeti moramo, da je $1 \text{ kg} = 100 \text{ dag}$

Torej bomo najprej kilograme spremenili/pretvorili v dekagrame in jim nato prišteli še dekagrame.

Na enak način spreminjamo tudi tone v kilograme. Vedeti moram le, da je $1 \text{ t} = 1000 \text{ kg}$.

$$6 \text{ kg } 15 \text{ dag} = 600 \text{ dag} + 15 \text{ dag} = 615 \text{ dag}$$

vem, da je 1 kg = 100 dag,
torej je
6 kg = 600 dag

dodam še dekagrame

$$3 \text{ t } 234 \text{ kg} = 3000 \text{ kg} + 234 \text{ kg} = 3234 \text{ kg}$$

vem, da je $1 \text{ t} = 1000 \text{ kg}$,

torej so

$$3 \text{ t} = 3000 \text{ kg}$$

dodam še kilograme

VAJA: Spremeni v zahtevano mersko enoto.

$$5 \text{ dag } 3 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$$

$$6 \text{ dag } 8 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$$

$$6 \text{ kg } 5 \text{ dag} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ dag}$$

$$3 \text{ kg } 19 \text{ dag} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ dag}$$

$$3 \text{ t } 5 \text{ kg} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ kg}$$

$$7 \text{ t } 20 \text{ kg} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ kg}$$

$$9 \text{ kg } 30 \text{ dag} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ dag}$$

$$7 \text{ dag } 9 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$$

$$3 \text{ t } 245 \text{ kg} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ kg}$$

$$8 \text{ kg } 8 \text{ dag} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ dag}$$

$$6 \text{ dag } 3 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$$

$$4 \text{ t } 200 \text{ kg} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ kg}$$

$$2 \text{ kg } 19 \text{ dag} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ dag}$$

$$5 \text{ kg } 7 \text{ dag} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ dag}$$

*** Dodatne naloge: učencem, ki obiskujejo PUT in dopolnilni pouk, nalog ni potrebno rešiti.**

$$16 \text{ kg } 8 \text{ dag} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ dag}$$

$$3 \text{ kg} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$$

$$7 \text{ t } 5 \text{ kg} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ kg}$$

$$70 \text{ dag } 2 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$$

$$19 \text{ kg } 3 \text{ dag} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ dag}$$

$$17 \text{ dag } 1 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$$

$$6 \text{ t } 205 \text{ kg} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ kg}$$

$$18 \text{ kg} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ dag}$$

$$60 \text{ dag } 3 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$$

$$20 \text{ kg} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ dag}$$

$$2 \text{ kg } 19 \text{ dag } 7 \text{ g} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$$

$$17 \text{ dag} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ g}$$

SLOVENŠČINA PREVERJANJE ZNANJA

1. Besedam pripišite besede z **enakim** pomenom (sopomenke).

oče _____

trušč _____

roža _____

krasen _____

stara mama _____

kokoš _____

2. Besedam pripišite besede z **nasprotnim** pomenom (protipomenke).

tanek _____

velik _____

visok _____

umazan _____

gladek _____

lahek _____

3. Na črto napišite besedo s **širšim pomenom** (nadpomenko) za našete besede.

Ljubljana, Kamnik in Piran so _____.

Riba, pes in mačka so _____.

Bor, macesen in smreka so _____.

Sava, Ljubljanica in Kolpa so _____.

4. Dopolnite poved z besedami z **ožjim pomenom** (napišite po tri podpomenke).

Deli telesa so _____.

Poklici so _____.

Ženska imena so _____.

Gore so _____.

5. DOMAČA NALOGA. Besedilo s pisanimi črkami prepisite v zvezek tako, da odebeljene besede zamenjate z besedami z **nasprotnim** pomenom. Napisano besedilo mi **pošljite**.

NAŠ MAČEK TOM JE BIL DANES ZELO **PRIDEN**. MEDTEM KO SE JE ZUNAJ IGRAL, JE ULOVIL **DROBNO** MIŠ, KI JE SE JE PRIKAZALA IZ **OGROMNE** LUKNJE V ZIDU. TOM JE POLOŽIL SVOJO TAČKO NA NJEN **KRATKI** REP. NATO JO JE ZGRABIL IN JO ZABRISAL **NAD** MIZO. MIŠKA JE PRISTALA NA NOGAH IN **POČASI** ZBEŽALA PROČ.

ŠPORT

V videu firbcologa je bil na kratko predstavljen rokomet. Odgovori na spodnja vprašanja. Odgovore boš našel v posnetku iz prejšnje ure.

Kateri klub je predstavljen na posnetku FIRBCOLOGA?

Kdo je glavni na igrišču in v garderobi? Kako mu je ime?

Katera črta označuje prostor od golmana?

Koliko igralcev je na igrišču v času igre?

Koliko je velik gol?

Odgovore mi pošlji na moj elektronski naslov: damjana.burgar@gmail.com

Sedaj pa še malo žoganja. Ponovi od prejšnje ure. Pred vadbo naredi raztezne vaje in atletske poskoke. Potem pa izvedi vaje ali sam, še bolje pa v paru ali v skupini – tvoji družinskih člani.

Vaje podajanja z rokometno žogo:

- podajaš si na mestu,
- podajaš si v gibanju, izmikanju,
- podajate si v igri pepček (eden prestreza podano žogo).

Vaje za strel:

- strel v točko (izbijanje predmeta) iz mesta, brez gibanja,
- strel v točko (izbijanje predmeta) po odzivu iz ene noge,
- strel v točko po teku (izvedeš kratek tek brez vodenja, se odrineš z levo nogo, dvigneš desno roko visoko v zrak, ko si v zraku s celim telesom vržeš v določeno točko in po podaji doskočiš nazaj na levo nogo). Tako gibanje velja za desničarje. Kdor dela z levo roko, ves postopek zamenja: odziv desna noga, zamah leva roka, doskok desna noga.

Vaje vodenja na razdalji 2 - 3m ali več, če imaš prostor:

- žogo vodiš naravnost z levo roko,
- žogo vodiš naravnost z desno roko,
- žogo vodiš med ovirami, ki si jih postaviš doma (L, potem D roka)
- žogo zakotališ po tleh, jo pobereš s tal in vodiš naprej,
- žogo vodiš v teku vzvratno, naravnost in mino ovir,
- še sam si izmisli vajo z vodenjem.

Vaje vodenja, podajanja in strela sedaj poveži – uporablaj elemente izmenično, zaključi s strelom v cilj.

Če imate zunaj prostor in si lahko pripravite manjši namišljen gol, poskušate streljati na gol. Tvoji soigralci in pomočniki pa ti pri tem pomagajo. Lahko se igrate podajanje in lovljenje žoge. Tekmujete lahko tudi v ciljanju (podiranje kegljev, žog, vedra, zaboja...).

13

Parnik se je znova približal suhi zemlji. Pred očmi se je prikazala Portugalska z glavnim mestom Lizbono. Velike palače, palmovi gaji in drevoredi.

Lukca to pot ni toliko zanimalo mesto, kolikor dva portugalska orožnika, ki sta prišla na krov. Odpeljala sta slepega potnika. Ta se je z brega še enkrat ozrl na krov. Bržkone po tovarišu, ki je stal ob ograji in gledal za njim. Lukcu se ni izpolnila vroča želja, da bi izstopil na Portugalskem tudi dolgin. Njegove grozeče poglede bo moral prenašati prav do Amerike.

Vstopili so novi potniki. Bili so vsi zagoreli, s črnimi brki in lasmi. Lukčevo pozornost je zbudila neka Španjolka, ki je bilo na nji vse temno, obleka in polt. Nosila je velike uhanе, a čez pleča ruto z velikimi, rdečimi rožami. Neki sivolas gospod, ki se je vkrcal z njo, jo je klical za senjorito — gospodično. . .

Ko se je parnik poslovil od evropskega obrežja, je postalo na krovu nekam tiho. Nekateri izmed potnikov se je z otožjem za vedno poslavljal od starega sveta. Tudi Marjeta je zamišljena gledala ne breg Evrope, ki se je oddaljeval bolj in bolj.

Suha zemlja je kmalu izginila, zopet je bila vseokrog sama voda, ki se je spreminjala v vseh barvah. Daleč ne obzorju se je prikazal parnik, ki se je kadil. Zatonil je v mrču.

Morje ni bilo več tako mirno kot prve dni. Valovi so bili zdaj večji, zdaj manjši. Zdelo se je, da naraščajo. Parnik je pozibavalo.

Marjeta je nenadoma pobledela in nekam odšla. Ko se je vrnila, je imela kaplje znoja na čelu.

»Kaj vam je?« se je prestrašil Lukec.

»Slabo mi je bilo,« je odgovorila.

Nebo se je prepreglo z oblaki. Nato se je znova zjasnilo. Sonce je žgalo vsak dan huje. Postalo je zadušno. Nekateri potniki so molče sedeli in gledali predse. Bili so sredi oceana, bližali so se novi zemlji. Ali jih je mučilo domotožje? Ali jih je skrbelo bodočnost? Nekateri so spali v senci pod platneno streho. Le redki so se pomenkovali ali celo šalili.

Ta dan je bilo morje neizmerno tiho, a nebo jasno, brez oblačka. Vročina s soparo je vedno huje pritiskala. Ljudje so tihi, nekam poparjeni postopali okrog. Še škorec je postal klavrn, stisnil se je v senco in odpiral kljun.

Marjeta je z bolnim, motnim pogledom pogledala Lukca.

»Vode!« je dahnila.

Lucec ji je prinesel vode. Popila jo je tri požirke. Bilo ji je bolje, nasmehnila se je.

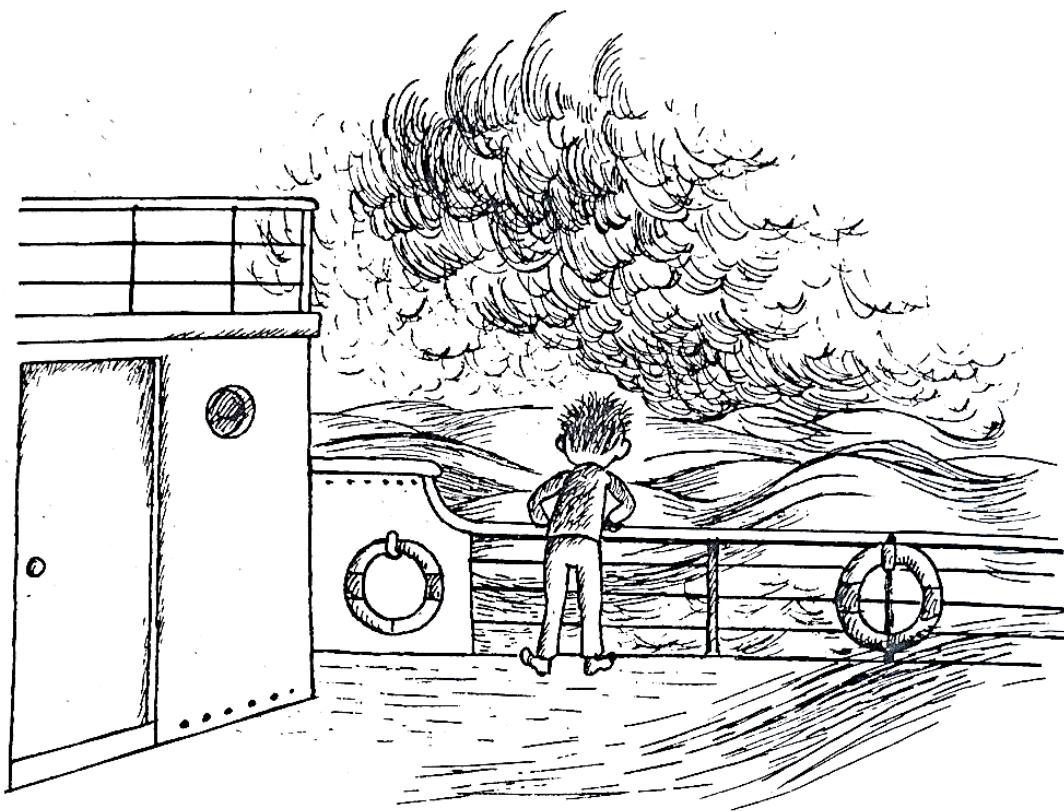
Deček je gledal na morje, v smer, v katero je plula ladja. Zagledal je črno piko v daljavi. Tudi mornarji in nekateri potniki so gledali v tisto smer. Pika se je raztegnila v črno liso.

»Ali je zemlja?« je vprašal Lukec.

»Ah, kje! Nevihta se bliža.«

Potniki so postajali vedno bolj nemirni. Lukec se je spomnil vseh zgodb, kar jih je slišal o nevihtah na morju. Pretreslo ga je.

Iz črne lise je zrastle črna gora. Ta se je vzpenjala vedno više na nebo. Iz nje so se vžigali bliski. Zapihal je veter, morje je bilo vedno bolj razburkano, ladja se je vedno huje zibala.

Veter je bil od hipa do hipa močnejši. V platneni strehi je plahutalo.

»Pojdimo!« je dejala mati.

»Še nekoliko bom ostal,« je rekel Lukec.

Obšla ga je drzna želja, da bi videl nevihto. Gledal je za materjo, ki je odhajala z omahujočimi koraki. Tudi škorec je odskakljal v spalnico in se stisnil pod posteljo.

Krov se je izpraznil. Bosonogi mornarji so tekali zdaj sem, zdaj tja in se bojevali z vetrom. Platneno streho so zvalili in zvezali z jermeni. Pospravljali in pritrjevali so predmete, ki bi jih lahko odneslo v morje. Ni bilo slišati drugega kot šum vetra in klice.

Lukec se je krčevito držal za ograjo in strmел na morje. Črna gora se je raztegnila čez vse nebo. Le na vzhodu se je še svetilo za pas jasnine. Bliskalo se je vedno pogosteje, grom je pretresal ozračje. Valovi so še vedno naraščali. Zdelo se je,

da parnik pleše po holmih, ki se s šumom razbijajo ob njem in se penijo. Neki val je pljusnil tako visoko, da so debele kaplje priletele na krov. Tudi Lukca je oblilo po obrazu.

»Lukec! Lukec!«

Ozrl se je. Na stopnicah je stal Slokar in ga klical.

»Pridi! Ves boš moker. Veter te lahko vrže v morje.«

Na krov so priletele prve deževne kaplje. Veter jih je zagnal s tako silo, da je Lukca zbolelo, kot da ga je kdo z bičem oplazil po obrazu in po rokah. Odtrgal se je od ograje. Tedaj ga je zgrabila močna sapa in ga malone vrgla na spolzka tla. Neki mornar ga je zgrabil za roko in odvedel do stopnic. . .

Potem je Lukec sedel na svoji postelji in gledal v okrogla okenca, ki so jih venomer zalivali zeleni valovi. Videti je bilo bliske, skoraj vsakemu blisku je sledil votel grom. Parnik se je zibal in poplesaval kot peresce. Lukec je imel občutek, da se bo zdaj zdaj pögreznil v morje.

Kljub grozi se je Lukcu zdela nevihta kot lepa, mogočna pesem. Vsi potniki niso občutili enako kot on. Nekateri so mirno ležali, drugi so plašno gledali. Nato je bilo slišati stokanje. Morska bolezen. . .

Lukec je s skrbjo pomislil na mater. Pogledat bi šel k nji, a se ni upal skozi vrata. V glavi se mu je vrtelo, mešalo mu je v želodcu. Vse je plesalo pred njim. Nič več mu ni bilo mar nevihte. Ne bi je mogel več občudovati. Ni čutil tresenja parnika, ki si je utiral pot skozi valove in škripal, kot da se lomi. Mrzle kaplje znoja so mu stopile na čelo. Nenadoma se je zgrabil za prsi in se nagnil čez posteljo. . . Imel je občutek, da bo umrl. . .

Tisti dan nihče izmed potnikov ni šel k večerji. . .

Noč je bila huda. Ploha je ponehala, a veter ni jenjal. Valovi so bili še vedno visoki, ladja se je venomer zibala. . . Vso noč je bilo slišati stokanje in pridušene besede. Lukec se je z obema

rokama oklepal postelje. Najrajši bi bil jokal, a se je preveč sramoval solz. Bojeval se je med spancem in slabostjo.

»Ali ti je zelo slabo, Lukec?« ga je vprašal Slokar.

»O, da!« je zaječal Lukec.

»Jutri bo dobro. Najhujše je že prešlo.«

Tako dolge in težke noči Lukec še ni doživel. Slednjič je začel ponehavati tudi veter, le valovi so še vedno izmivali tesno zaprta okenca. Zibanje parnika je bilo vedno šibkejše. . . šibkejše. . . Lukec je na pol mrtev zasnul in sanjal, da plava po morju in se bojuje z valovi in morskimi pošastmi.